

November 7. alkalmából:

Megemlékezések, kitüntetések, jutalmak

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 56. évfordulója alkalmából eredményes munkájuk elismerésül párt-, társadalmi és tömegszervezetek tisztségviselőinek és aktivistáinak kitüntetések adományozott. Szegeden, a járásban folytatódtak a november 7-i ünnepek.

A kitüntetettek egy csoportjának Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke kedden az Országház kupolacsarnokában nyújtotta át az érdemrendeket, mások helyben vették át.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelmének 56. évfordulója alkalmából eredményes munkájuk elismerésül a Munka Erdemrend arany fokozatával tüntette ki dr. Márta Ferencet, az MSZMP KB tagját, akadémikust, a JATE tanszékvezető egyetemi tanárát, F. Nagy Istvánt, a Délmagyarország főszervezőjét és Szabó Sándort, a megyei pártbizottság titkárát.

Az Elnöki Tanács a Munka Erdemrend ezüst fokozatát adományozta Acsai Mihálynak, a Vasutasok Szakszervezete szegedi területi bizottsága titkárának, Bors Istvánnak, a Szegedi Fémműipari Vállalat rendszének, a Szeged megyei város tanácsának, Hugyecz Andrásnének, az üllési községi tanács elnökének, Kopasz Józsefnének, a Kereskedelmi, Pénzügyi és Vendéglátóipari Dolgozók Szakszervezete Csongrád megyei bizottsága titkárának, Perényi Istvánnak, a Csongrád megyei Hírlap rovatvezetőjének, Szabó Tibor pedagógusnak, a Pedagógus Szakszervezet

Csongrád megyei bizottsága tisztségviselőjének.

A Munka Erdemrend bronz fokozatával tüntette ki az Elnöki Tanács Bánfi Mihályt, a Csongrád megyei Moziüzemi Vállalat jegyzőjét, a mártélyi községi tanács tagját, Fülöp Jánost, az MSZBT országos elnökségének tagját, a Szegedi MAV Nevelőotthon igazgatóját, dr. Grossmann Ferencet, a szegedi József Attila Tudományegyetem adjunktusát, dr. Nagy Lajost, a hódmezővásárhelyi városi bíróság elnökét, Szalóky Antalné, a Szegedi Ruhagyár minőségi ellenőré, Szegedi Ferencné nyugdíjást, a csongrádi városi tanács tagját, Vincze Józsefet, a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának munkavédelmi felügyelőjét, Mácsai Jenőné, a megyei pártbizottság tagját, a Szegedi Ruhagyár szentesi üzemének raktárosát.

Pártmunkásokat köszöntöttek tegnap, kedden délután Szegeden, a megyei pártbizottság Rákóczi téri székházában. Gyárfás Mihály, a megyei bizottság osztályvezetője, az apparátusi alapszervezet titkára üdvözölte a megjelenteket, a megyei pártbizottság vezetőit, közöttük Győri Imrét, az MSZMP KB tagját, a megyei pártbizottság első titkárát, dr. Komócsin Mihályt, a megyei tanács elnökét, a városi és a járási pártbizottságok vezetőit, az apparátus dolgozóit, majd Palotai Jenőné, a megyei pártbizottság munkatársa méltatta a Nagy Októberi Szocialista Forradalom jelentőségét. Ezután Győri Imre szóló elismerésével az elmúlt egyévi munkájukról, amely — mint megállapította — a X. kongresszu-

son és a KB múlt évi novemberi ülésén hozott határozatok szellemében eredményes volt. Egyik fő jellemző, hogy a párt vezető szerepe erősödött. S akik ebben kiemelkedően vettek részt, a megyei pártbizottság, az apparátus és a városi, a járási valamint a nagyüzemi pártbizottságok tagjai, vezetői, közülük most többen részesültek kitüntetésben.

A szegedi, megyei ünnepségen Győri Imre nyújtotta át a kormánykitüntetést Viglasi Istvánnak, a FÜTÖBER csongrádi nyugdíjasnak, a városi pártbizottság tagjának és Kiss Lajosnak, a megyei pártbizottság gépkocsiműhely-vezetőjének, a Munka Erdemrend arany fokozatát.

A Munka Erdemrend ezüst fokozatával tüntették ki Kiss Istvánt, a megyei pártbizottság osztályvezetőjét, Dékány Lászlót, a szegedi városi pártbizottság osztályvezetőjét, Király Józsefet, Sándorfalva község pártbizottságának titkárát, Puskás Istváné, a vásárhelyi pártbizottság nyugalmazott ügykezelési vezetőjét.

A Munka Erdemrend bronz fokozatát kapta Kovács Jánosné, a szentesi járási pártbizottság munkatársa. Helfrich Nándor, a BMG makói gyára személyzeti vezetője, az üzemi pártcsúcsvezetőség titkára, Görbe Mihály, az apátfalvi Aranykálász Tsz párttitkára.

Valamennyi kitüntetett sokéves, odaadó munkával járult hozzá a pártszervezeti, a mozgalmi munka eredményeihez.

Elismerésben részesültek azok is, akik technikai tudásukkal vesznek részt hos-

(Folytatás a 4. oldalon.)

Az emberiség jelene és jövője

írta: Dr. Ágoston József, az MSZMP Csongrád megyei Bizottságának titkára

Ünnep van. Az első szocialista forradalom győzelmét ünnepeljük. Ötvenhat évvel ezelőtt, 1917 októberében győztek a cári Oroszország kizsákmányoltjai elnyomók felett, és kezükbe vették a hatalmat, saját sorsuk irányítását. Minél tovább vagyunk ettől a forradalomtól, annál fényesebb a jelentősége. Vele kezdődött az emberiség legújabbkori történelmének korszaka. Addig a kapitalizmus mindent átfogó világrendszer volt. Azóta viszont az egy országban kiharcolt munkáshatalom immár 14 országra terjedt. A szocializmus egyre növekvő anyagi-politikai és katonai tényezővé vált, amely képes rákényszeríteni akarát, humanista törekvéseit a béke- és szocializmussal ellentétben. Az emberiség sorsát és jövőjét befolyásoló nagy kérdésekről a Szovjetunió nélkül dönteni ma már nem lehet. A haladás ellenségeinek mindig és mindenhol számolniuk kell a Szovjetunióval, a világ első szocialista államával. Már pusztán léte is fékezően hat minden olyan erőre, amely a konzervativizmust és a reakciót képviseli a haladással szemben.

Létezésével, több mint fél évszázados sikereivel jelzi az emberiség jövőjét, azt a holnapot, amelyben élni fog, amelyre törekszik. Burzsoá ideológusok azt próbálják elfogadtatni, hogy korunk meghatározó jellemvonása nem társadalmi, hanem csak a technikai fejlődés, hogy az emberiség az ipari társadalmak korszakába lépett. Ezzel akarják a Szovjetunió szerepét tagadni éppen úgy, mint kisebbíteni a munkásosztály történelmi-társadalmi tetteit. A burzsoáziának ezek a szócsövei fél évszázada rágalmozgatták a Szovjetuniót, misztikumot és félelmet igyekeznek köréje vonni. Am mindez meddő erőlködés. A szocializmus eredményeit nem lehet többé határok mögé zárni. Azokról mind többet tud és beszél a világ. Ez a forradalom gyorsítója lett az összes elnyomottak osztályküzdelmeinek, a munkáshatalom kiharcolásának, a szocialista gazdaság és tudomány fejlesztésének, s egyben bizonyította a marxizmus-leninizmus életrealitásának.

A világ első szocialista forradalmának győzelmével a munkásosztály került hatalomra. Ennek történelmi jelentőségét nem lehet eléggé méltatni. Ezt megelőzően bármely társadalmi formáció uralomra jutásával a különböző kizsákmányoló osztályok csak felváltották egymást a hatalom gyakorlásában. Most azonban egy elnyomott, ugyanakkor egy következő forradalmi osztály vívta meg sikerrel harcát a hatalomért, és vette fel a küzdelmet mindenfajta elnyomás és kizsákmányolással szemben, a szocialista humanizmus nevében. A Nagy Októberi Szocialista Forradalommal együtt köszöntjük a hatalomra jutott munkásosztályt, amely saját arculatára igyekszik formálni hazáját éppen úgy, mint a föld egészét. Kezdetét vette az a folyamat, amely több mint fél évszázada sikeresen halad a szocializmus világméretű győzelmé felé. A munkáshatalom révén tör utat magának ettől kezdve a legújabbkori történelem, amely az emberi haladás legszebb fejezetei közé tartozik. E társadalmi fejlődéstörvény érvényesülését még az olyan események sem változtathatják meg, mint a Magyar Tanácsköztársaság leverése 1919-ben, vagy a chilei munkásosztály harcának vérbe fojtása napjainkban.

A munkásosztály hatalmának életrealitását mi sem bizonyítja jobban, mint hogy alig fél évszázaddal a győzelem után a kommunizmus épül a Szovjetunióban, amely biztosítja a kétkezi és a szellemi dolgozók felemelkedését.

A szocialista forradalom a munkásosztály aktív részvételével, marxista-leninista pártjának vezetésével valósult meg. Jellemző, hogy a szocialista építés, sőt a fejlett szocialista társadalom körülményei között is tovább növekszik a munkásosztály szerepe. Ennek okai: a munkásosztály számbeli növekedése, hogy a társadalom meghatározó termelőereje volt és marad; tevékenysége döntő a tudományos-technikai haladásban; általános intelligenciája és szakmai műveltsége állandóan növekvő; vezetőszerkepe olyan jellemző tulajdonságokhoz kötődik, mint a politikai érettség gyarapodása, a nagyüzemi termelési fegyelmének erősödése, a mozgalmi szervezettség, a kollektívizmus, a kispolgári individualizmus és az egoizmus bátor bírálata. Ezek az osztálytulajdonságok indokolják a munkásosztály politikai hegemoniájának megőrzését, mi több, fokozottabb érvényrejutását a szocialista építés körülményei között.

A munkásosztály és vele minden más dolgozó rétegek érdekeit is a munkásosztály pártja, a kommunista párt fogalmazza meg. A párt és a munkásosztály eltérhetetlen kapcsolata volt a feltétele a munkáshatalom kiharcolásának éppen úgy, mint ahogy alapja a kommunizmus felépítésének.

S miután a kapitalizmus és így a proletariátus is nemcsak nemzeti, de egyben nemzetközi tényező is, ilyen forradalmi

tolyamat természetesen nem marad egyedül. Mindenkor számíthat a munkások nemzetközi szolidaritására és támogatására. A proletárforradalom ennél fogva mindig internacionalista is legyen.

Az 56 évvel ezelőtt sikerre vitt proletárforradalom a marxizmus-leninizmus tanításainak igazságát is bizonyítja. Ekkor váltak valósággá először a földön a proletariátus nagy gondolkodóinak eszméi. A marxizmus klasszikusainak tanításait 1917-ig felfoghatták pusztán teóriának, de ettől kezdve már olyan anyagi-társadalmi valóság, amely példát mutat a föld minden feltörekvő erői számára. A marxizmus-leninizmus mint a világról alkotott nézetek tudományos rendszere nem csak az osztályküzdelmek következetes végigharcolásának eszméi fegyvere, de vezérlő-rendező elvül szolgál az új típusú társadalom felépítéséhez, miközben maga is állandóan gazdagodik, pontosodik a forradalmi gyakorlat új és új tapasztalataival. Újtát állni terjedésének éppen úgy nem lehet, mint az évszázak változásának. E százada bírálják, de mást, vagy jobbat nyújtani egyetlen, úgymond kritikus sem tudott. A burzsoázia és ideológusai hosszú idő óta képtelenek új eszméket adni, akár egyetlen haladó gondolatot nyújtani a társadalomtudományokban. Csak a régi eszmékre próbálnak más köntösöt aggatni, miközben a marxizmus-leninizmus feltartóztatatlannul terjed a világon.

A szocializmus államrendjének, a munkáshatalomnak leglényesebb vonása a teremtés, az alkotás, a gazdagodás gyors ütemű fejlesztése, a dolgozó emberek életének megszépítésére irányuló állandó törekvés. Különösen fontos volt ez olyan országban, mint a Szovjetunió — amely örökölte a cári rend minden elmaradottságát —, s így nagy erőfeszítéseket kellett tennie a gazdaság fejlesztéséért, az emberi léteviszonyok javításáért, a szovjet állam védelmi képességeinek megteremtéséért. Mindez a termelési-gazdasági erőfeszítés párosult az 1945 után létrejött fiatal szocialista országok anyagi megsegítésével, valamint a gyengébben fejlett, az önálló nemzeti lét útjára tért országok sokoldalú támogatásával.

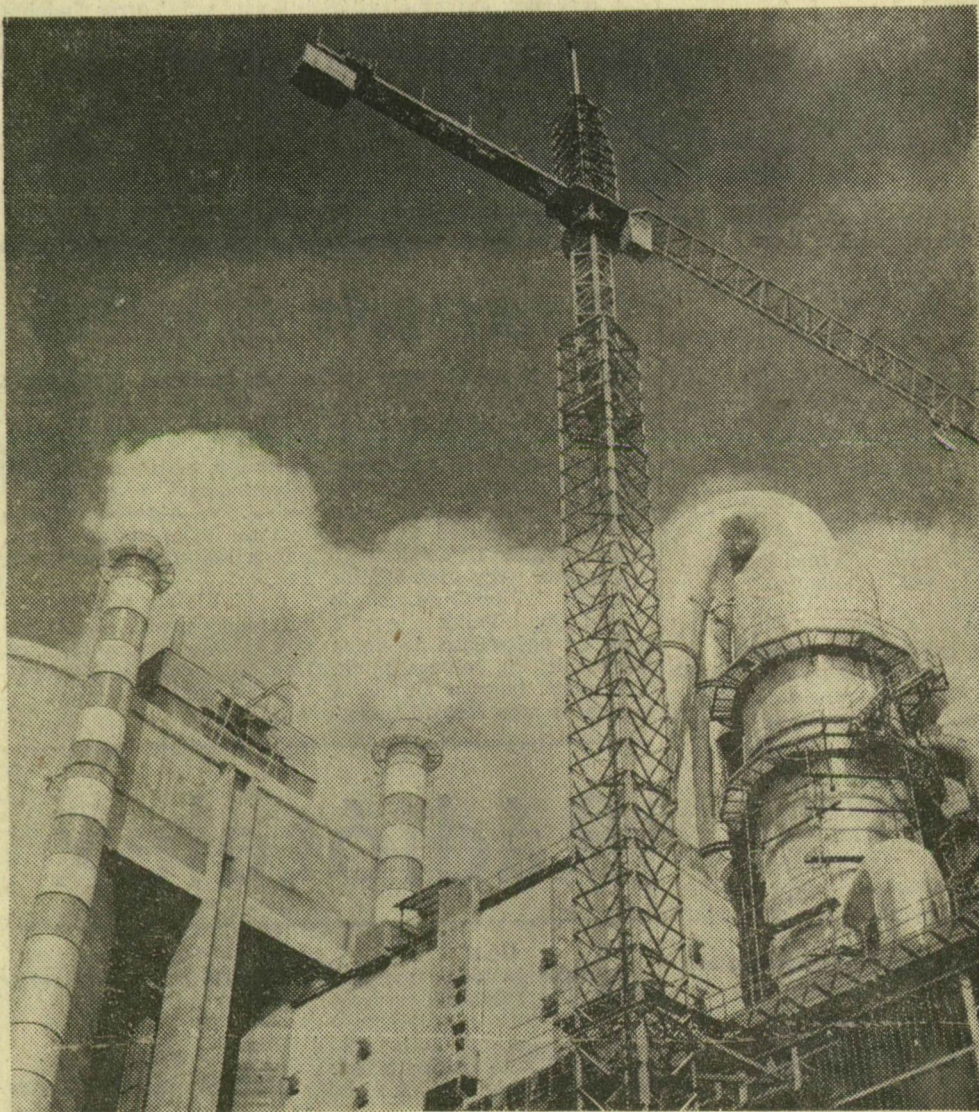
Lenin tanításainak szellemében a Szovjetunió Kommunista Pártja mindig lényeges programnak tartotta a soknemzetiségű szovjet állam népeinek felemelését. Hangsúlyos szerepet kapott ez a törekvés az SZKP XXIV. kongresszusán elfogadott IX. ötéves tervben. Jellemző, hogy a fogyasztási javak termelése a termelési eszközök gyártását meghaladó mértékben fejlődik. A IX. ötéves terv eddigi éveit alatt 34 millió, és a további években újabb 50 millió szovjet állampolgár részesül béremelésben. 1917—72-ben 4 millió 500 ezer lakást építettek. Ily módon a humánus szocialista rend párosul a gazdasági és az életszínvonal felgyorsult növekedésével.

A szocializmus társadalmi-gazdasági életre elválaszthatatlan a tudománytól, annak fejlesztésétől. A szocializmus és a tudomány természetes szövetségesek, hiszen a tudományok fejlődéséhez a kutatások eredményeit osztálykorlátok nélkül felhasználó társadalmi rend szükséges. A Szovjetunió fennállása óta kifejlesztette mindazokat a tudományágakat, amelyek gazdaságának és társadalmának építéséhez, önvédelmi képességének megteremtéséhez szükségesek. Éppen ezért a műszaki, az agrár-, de a társadalomtudományok is rohamos fejlődésben vannak. Mindinkább felhalmozódnak azok az anyagi és tudományos feltételek, amelyek a tudományos-technikai forradalom gyors ütemű kibontakozásának biztosítékai. A fejlett szocializmus társadalmi egységes és felfelé ívelő gazdaságával jobb megfeleltője a tudományos-technikai forradalomnak, mint bármely más társadalom. Az idő és a jelen tapasztalatai eziránt nem hagynak semmi kétséget.

A szocializmus és a szovjet állam létezése összeforrt a békéért, az emberi biztonságért folytatott harccal. És egészen természetes. Alkotni, felépíteni egy megalapozott új hazát csak békében lehet. A béke és a szocializmus az emberi élet és tevékenység két oldala, alkotóeleme.

A Szovjetunió, valamint a békét akaró országok és az emberek százmillióinak erőfeszítéseit újabb siker koronázta, hiszen olyan történelmi korszakváltáshoz érkezünk, amelynek lényege a nemzetközi helyzet feszültségének csökkenése, a két világrendszer békés egymás mellett élésének hosszú időszakra szóló gyakorlati megvalósulása. A békeszerető embermilliók moszkvai világértelmelettel összefoglalták ezt az új helyzetet és a további feladatokat. A béke megőrzésének folyamata az eddigi harc eredménye, s egyben forrása a szocializmus erői további gyarapodásának. A háborúra spekuláló pusztító erők megfékezésében elvülhetetlen érdemei vannak a Szovjetunióknak.

Béke, alkotás, internacionalizmus — ebben van a szocializmus küldetésének lényege. Ezt képviseli a világ első szocialista állama.

Gyáróriást avattak

November 7-e alkalmából tegnap, kedden délután ünnepélyesen felavatták s átadták rendeltetésének a Beremendi Cementgyárat. Elkészült a Dráva-völgyi nagy mű, az ország egyik legfontosabb beruházása. A gyáróriás 3 milliárd forintba került, s évente 1 millió 070 ezer tonna cement készítésére lesz képes. Képünkön: részlet az új gyárról.